Хочу я троянди, що цвіте в саду...
Скільки я для неї дивних слів знайду!

Хочу я купави. Їй я розкажу,
Чом я над сагою цілу ніч ходжу.

А фіалці тихій в сутіні лісів
Вже давно мережку із пісень я сплів.

І волошкам синім в полі, серед трав,
Я казки чудесні і легенди склав.

Тільки ти, билинко, вечора смутніш,
На холодній скелі в самоті стоїш.

Але ти для мене сонце і тепло
І пісень з казками вічне джерело.